

neboť, je-li zvláštní smlouvou vyloučena kolektivní smlouva vůbec, je tím vyloučen celý její obsah, tedy i takové vyjednání, jak je tvrdí žalobce.

Čís. 14494.

Finančný erár je oprávnený navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre daňové dlhy.

(Rozh. z 28. VI. 1935, R IV 239/35.)

Berný úrad v K. navrhol proti Ludevítovi S. uvalenie konkurzu pre daňové nedoplatky. Súd prvej stolice návrh zamietol z dôvodu, že berný úrad nie je oprávnený pre daňové dlhy vyhlásenie konkurzu navrhnúť. Rekurzný súd rekuru finančnej prokuratúry vyhovel, usnesenie súdu prvej stolice zrušil a tomuto súdu uložil, aby ďalej pokračoval. Dôvody: Zákon č. 76/1927 Sb. z. a n. v §§ 265, 343 a 402 určuje spôsob exekúcie v prospech štátu na vymáhanie daní tak, ako exekučné zákony predpisujú spôsob vymáhania pohľadávok v prospech súkromných veriteľov. Z toho, že v cit. zákone nie je zmienka o konkurze, nemožno odvodzovať, že štát nemá práva navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre nedoplatok daní, lebo ani exekučné zákony nedávajú súkromným veriteľom právo: navrhnúť vyhlásenie konkurzu; túto otázku rieši jedine a výlučne konkurzný zákon. Keďže § 69 konk. zák. nečiní rozdielu medzi veriteľmi konkurznej podstaty podľa ich právneho postavenia a podľa toho, že do ktorej triedy má byť ich pohľadávka zaradená, nemožno odopreť štátu právo: navrhnúť vyhlásenie konkurzu pre daňové nedoplatky.

Najvyšší súd rekurz zamietol. Dôvody:

Správne poukazuje napadené usnesení na to, že názor, jakoby čs. erár neměl právo pro nedoplatek daní navrhnouti uvalení konkursu na svého dlužníka, je bez zákonného podkladu. Berní úřady jsou státními orgány, povolanými k vymáhání daní a poplatků i před soudy jak v řízení exekučním, tak i v konkurzním. Jejich oprávnění k zastupování čs. eráru před soudy v těchto věcech konkuruje tedy s oprávněním finančních prokuratur.*)

Čís. 14500.

Služobný pomer, ujednaný na skúšku, môže byť zrušený hneď pri nastúpení; zamestnávateľ nie je povinný zamestnanca pripustiť k práci (§ 12 odst. 2 zák. č. 244/1922 Sb. z. a n.).

(Rozh. z 3. IX 1935, Rv III 508/35.)

Žalobník bol prijatý žalovaným ako staviteľský asistent na skúšobnú dobu dvoch mesiacov a nastúpil službu, ale pracovať nezačal, lebo bol toho istého dňa prepustený; žalovaný poskytol mu 50 Kč náhradu. Žalobou uplatňoval žalobník náhradu platu za tri mesiace a náhradu za naturálny byt.

*) O zastupování eráru v daňových veciach vid' podrobné dôvody rozhodnutia č. 1763 Úr. sb.

Oba nižšie súdy žalobu zamietly.

Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol. Dôvody :

Podľa nesporného, v dovolacom pokračovaní nenapadnutého zistenia odvolacieho súdu bol medzi spornými stranami dojednaný služebný pomer ako je uvedené v lístku z 19. mája 1934, k spisom pripojenom. Týmto lístkom sdelil žalovaný žalobníkovi podmienky, pod ktorými by bol ochotný žalobníka do služby prijať. Obsah lístku treba vykladať so stanoviska pisateľovho, tedy tak, že podmienkami v liste uvedenými mali byť zaistené výhody pre žalovaného. Keď tedy žalovaný prijal žalobníka na dvojmesačnú skúšobnú dobu bez výpovedi, znamená to, že počas skúšobnej doby bol žalovaný oprávnený prepustiť žalobníka kedykoľvek a nie, že ho nebol oprávnený do dvoch mesiacov vôbec prepustiť, ako to mýlne vykladá dovolacia žiadosť.

Z usnesenia § 12. odst. 2. zákona č. 244/22 Sb. z. a n., ktorý tu prichádza v úvahu, že služebný pomer môže byť — pravdaže len v prvom mesiaci — zrušený kedykoľvek, vyplýva, že sa tak mohlo stať hneď pri nastúpení. Toho, aby zamestnávateľ pripustil zamestnanca k práci, toto zákonné ustanovenie nevyžaduje a zákona č. 154/1934 Sb. z. a n., ktorý pozdejšie nadobudol účinnosť, na sporný prípad použiť nemožno. Nemá preto pre riešenie sporu významu okolnosť, či žalovaný žalobníkovi, ktorý nastúpil, dal možnosť prácu skutočne konať.

Čís. 14509.

Hypotekárny veriteľ, ktorý nie je zároveň veriteľ osobný, nie je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

(Rozh. z 5. IX. 1935, R III 475/35.)

Najvyšší súd napadnuté usnesenie súdu II. stolice, ktorým bolo vyrieknuté, že návrh na vyhlásenie konkurzu nemôže byť zamietnutý z dôvodov, uvedených v usnesení súdu I. stolice, rozviazal a rekursnému súdu uložil, aby vo veci znova rozhodol. Dôvody :

Nižšie soudy nepředložily návrhy S. banky na uvalení konkursu, jenž se dle č. ř. 1 nachází ve spisech K. 12/35 prvního soudu. Hledíc k tomu, že dlužnice tvrdí, že je pouze a výlučně hypotekární a nikoliv také osobní dlužnicí navrhovatelky a ze spisu z důvodu shora zmíněného nelze zjistiti, odpovídá-li toto tvrzení také přednesu navrhovatelky, nezbylo než napadené usnesení rozvázati. Po rozumu §§ 3. a 51., odst. 3. konk. ř. není totiž pohledávka za hypotekárním dlužníkem, který není zároveň také dlužníkem osobním, vůbec pohledávkou konkursní, takže by návrh musil býti zamítnut, kdyby se zjistila pravdivost uvedeného tvrzení dlužnice. Ovšem by měla po případě před takovým zamítnutím po rozumu § 69, odst. 2. druhá věta konk. ř. býti slyšena navrhovatelka.

Bude tedy na rekursním soudu, aby řízení podle shora uvedeného doplnil a pak znova rozhodl.